

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012370
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119012370.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 27. mája 2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

V. A., nar. XX.XX.XXXX M. W., trvale bytom V. XXX, okr. W., t. č. v ÚVV a ÚVTOS W.,

je vinný, že

- dňa 23.08.2019 v čase okolo 15:00 hod. v W. v bývalých tzv. D. K. na ul. V. M. W., lúpežne prepadol mal. B..B.., nar.XX.XX.XXXX, bytom W., L.. Q. Č.. X, a to tým spôsobom, že pod slovnou hrozbou polámania rúk mu z ruksaku odcudzil 9 CD kaziet na playstation 4 a takisto pod slovnou hrozbou polámania rúk mal. W..H.., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., L.. V.. A. Č.. X tak, že tomuto z jeho ruksaku odcudzil retiazku zo žltého kovu s prívieskom v tvare krížika, pričom vzhľadom na výzor a fyzické proporcie maloletých si bol vedomý toho, že sa zmocňuje vecí, patriacich maloletým osobám - deťom a keď mu v jeho konaní chceli obidvaja maloletí zabrániť, opäť im povedal, že im doláme ruky, čím takto svojím konaním im spôsobil škodu, a to mal. B..B.. vo výške 105,50 EUR a mal. W..H.. škodu vo výške 1,- EUR, pričom k zraneniu maloletých osôb nedošlo,

teda

- proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,

čím spáchal

- zločin lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 18.12.2019 obžalobu na obvineného V. A. pre skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V. A., B. J. B., B. H., W. H., B. B., A. K. a prečítaním listinných dôkazov ako aj prehratím kamerového záznamu a zistil nasledovné:

Obžalovaný V. A. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a využil svoje právo a nevypovedal. Následne však vypovedal, že keď bol na stanici, hádal sa s priateľkou cez telefón a keďže ľudia na neho pozerali prečo kričí, šiel ďalej ku kasárňam a potom prišli k nemu šiesti malí cigáni s tým, aby šiel upozorniť deti, že spadnú z budovy, čo aj urobil, ale nepočúvali ho a tak šiel preč. Jedného z poškodených poznal, zoznámil sa s ním, keď ho poprosil, aby mu šiel kúpiť cigarety, lebo jemu nepredajú, lebo má málo rokov. Tak sa spoznal s W., ktorý mu dal CD. Na druhýkrát šiel ku kasárňam, lebo ho poznal a pýtal sa ho, či nemá cigaretu, na čo povedal, že nemá, že sa pozrie do tašky. Keď otvoril tašku mal tam CD, playstation, kde keď sa ho obžalovaný pýtal, aké tam má, tak povedal, že mu ukáže a vyberal z tašky a dal mu do ruky a on si pozeral a po jednom dával poškodenému do ruky a na tie, ktoré sa mu páčili, ktoré si chcel zahrať sa spýtal, či mu požičia s tým, že na druhý deň o 17.00 hod mu vráti, na čo mu poškodený povedal, že nemôže, lebo mama na neho bude kričať a ten druhý, čo tam bol mu povedal, že keď sa mama bude pýtať, nech povie, že požičal jemu a nie obžalovanému. Obžalovaný pokračoval, že poškodený mu tiež povedal, že keď mu CD vráti, donesie mu iné, čo doma nepotrebuje, že mu podaruje. Následne sa rozlúčili a obžalovaný odišiel, neutekal. Dodal, že mali tam viacej vecí, ktoré boli hodnotné a nič im nezobral, ani ich nechcel lúpežne okradnúť lebo ich pozná, nič im nepovedal pod nátlakom. A. mala telefón, až keď odišiel začala ho kamerovať, chodiť za ním, sledovať ho a prišla na stanicu a povedala, že ukradol CD a povedala, že ich chce naspäť, na čo jej povedal, že on ich neukradol a sú v záložni, nech ich vyberie. On ich nezaložil, zmluvu nepodpísal, peniaze za to nezískal. Doplnil, že A. pri nich pri kasárňach celý čas nebola a podľa neho A. preto tak vypovedala, lebo jej vadilo, že jej frajer mu dal CD. Na stanici ho tiež kamerovala a prišli aj B. a aj ten druhý a smiali sa, neboli vystrašení. K návšteve záložne uviedol, že nešiel CD založiť, chcel kúpiť bratovi telefón, na čo mu dal brat peniaze. K retiazke následne uviedol, že keď poškodený vyberal vonku repráčik na pesničky, vypadla mu z tašky retiazka a žuvačky a sám mu to dal do ruky a povedal mu, že je to z čínskeho obchodu, že je to fejk a povedal mu, nech si to nechá. Obžalovaný poprel, že by povedal poškodenému, že mu poláme ruky a nohy. On tú retiazku chcel kúpiť za 2,- Eur ale poškodený mu ju podaroval. Obžalovaný doplnil, že keď vravel, že vráti CD počul to aj B. aj W., A. bola v tom čase na budove, na streche. Zdá sa mu, že prvý ukazoval ruksak Patrik, ten druhý mu ani neukazoval, do tašky nešiel.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že retiazku pýtal od neho, že nech mu ju ukáže do ruky a potom sa pýtal či mu ju dá, že koľko stála a aj sa pýtal, či chce za ňu 2-3 Eur, ale poškodený nechcel. Hry do záložne nechcel dať, iba sa pýtal akú majú hodnotu a nechal ich tam, lebo tá pani si ich chcela pozrieť (výpoveď zo dňa 24.8.2019) a z výpovede zo dňa 24.10.2018 vyplynulo, že potom čo upozornil deti, že je to stará budova sa pýtal W. mu nemôže dať cigaretu, kde on povedal, že nemá a obžalovaný mu povedal, aby sa pozrel do tašky, či nemá a on dal dole ruksak z ramena, kľakol si a otvoril ho a vyberal playstation, CD, kde potom mu povedal, že si ten playstation môže pozrieť a následne potom, keď mu W. povedal, že nech zajtra príde aby a stretli, šiel na vlakovú stanicu, a to dievča povedalo, že ho kamerovalo, že ukradol CD a on jej povedal, že ich neukradol, že ich mu dal kamarát, na vlakovej stanici chcel CD založiť a nechal ich v záložni, ale nedostal za ne peniaze a ani bloček.

Rozpory obžalovaný nevysvetlil, iba k nim uviedol, že on si chcel pozrieť aká je to retiazka a tú mu poškodený dal do ruky a poprel, že by mal v pláne založiť CD a zopakoval, že šiel do záložne kvôli telefónu.

Bola vypočutá aj svedkyňa J. B., ktorá uviedla, že jej volala bývalá svokra, že má ísť na políciu z dôvodu, že malý (B. B.) bol prepadnutý a že je na polícii. Boli spolu s A. K. P. W. H., nakoľko si šli robiť fotku ku kasárňam a malo sa to tam odohrať niekedy v auguste roku 2019. Ďalej uviedla, že syn jej spomínal, že si od neho vypýtal hry, konkrétne meno jej nepovedal, iba že je to nejaký cigán a upresnila, že mu jednu strelí pokiaľ mu nedá hry, ktoré má v ruksaku. Ďalej uviedla, že teda mu mal otvoriť ruksak, že mu má dať tie hry, on si popreberal ktoré chce a ktoré nechce a že „mu jednu prijebe“, presne je nepovedal všetko. Obžalovaný zobral hry, oni potom išli ďalej, no nevie presne kam a viac k skutku uviesť nevedela. Ďalej uviedla, že syn sa veľmi zľakol a bál, tak mu tie hry dal. Keď prišiel z polície, syn sa bál a bol vystresovaný.

Svedkyňa B. H. vypovedala, že syn jej zavolať do práce, že ich prepadol nejaký cigán, že má prísť na stanicu a potom jej povedal, čo sa stalo, že boli s kamarátmi a s kamarátkou v starých kasárňach a prišiel k nim, pýtal od nich ruksaky, že čo tam majú a oni mu ich nechceli dať, tak sa vyhrážal, že im doláme ruky, keď mu neukážu. Prehľadal ruksaky, tie mali obaja chlapci, syn tam mal retiazku, ale to bola len bižutéria, aj tú mu zobral a B. zobral hry. Svedkyňa k skutočnosti, či spomínal syn aké mal pocity pokračovala, že báli sa čo bude, lebo okolo neho bol kopec ďalších malých cigánov, ktorí sa pozerali a oni nevedeli, či sa k nemu pridajú alebo nie, či ich nechajú odísť. Jej syn tam bol so B. P. B. A.. Keď prišla za synom na políciu, bol zľaknutý. Doplnila, že na polícii sa chvíľu s dievčaťom rozprávali a z rozhovoru vie, že tá sa zastávala chlapcov a on sa jej vyhrážal, že nech je ticho, lebo ju znásilní. Ale jej nič nezobral.

Bol vypočutý aj svedok W. H., ktorý uviedol, že boli so B. a A. vonku a rozhodli sa ísť ku kasárňam urobiť zopár fotiek a potom on ich čakal. Chceli ísť preč a on im povedal, že majú ukázať ruksaky, kde im hovoril, že keď mu ich neukážu, že im doláme ruky. Ruksak ukázal on aj B., ktorý položil na zem a otvoril ho, A. nemala ruksak. Vybral si čo chcel a B. ešte hovoril, čo si zoberie. Potom jemu povedal, že má ísť preč aj s ruksakom a jemu potom už nič nevravel, nerozprával s ním a nevie uviesť, či sa rozprával so B., keď pozeral jeho ruksak, on išiel trochu ďalej. On mal v ruksaku retiazku a B. mal playstation na hry, ktoré im zobral a slúchadlá. Potom šli všetci traja za ním, šli na železničnú stanicu, kde sa rozdelili, on so B. šiel do podchodov a A. potom volala, že majú ísť za ňou k lístkom, kde keď prišli, bola už polícia, ktorú A. volala. Doplnil, že tú osobu nepozná a okolo neho boli aj nejaké deti. On sa bál. Predtým sa s obžalovaným nestretol a asi ani nikto z jeho kamarátov a nevie, či B. poznal obžalovaného, ale asi nepoznal. Následne uviedol, že obžalovaný sa rozprával len so Sebastiánom, že zajtra CD prinesie.

Pokiaľ z prehrateho CD z výsluchu maloletého W. H. (výsluch bol zaznamenaný kamerou s mikrofónom) vyplynulo, že Róm im povedal, aby mu ukázali ruksaky, lebo ak neukážu, im doláme ruky, najprv ukázal ruksak B., ktorému nakázal, že má vytiahnuť z ruksaku všetky veci a mu ich ukázať, čo B. aj urobil a potom sa obrátil ku nemu a chcel, aby otvoril ruksak a potom sa v ňom prehrabával a vybral si retiazku s krížikom a keď sa ho A. pýtala, prečo to robí, povedal jej, aby bola ticho, že jej doláme ruky a potom Róm povedal, že si CD hry zahrá a príde na druhý deň, aby ich vrátil. On tomu neveril a ani B., svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že si to už nepamätá, asi on ukazoval ruksak ako prvý a tiež si nepamätá skutočnosti ohľadne rozprávania.

Súd vypočul aj svedka B. B., ktorý uviedol, že bol s W. H. P. A. K. na starých kasárňach a chceli si urobiť nejakú fotku a následne prišiel za nimi pán A. a spýtal sa ho, že čo má v batohu, na čo mu povedal, že má hry. A potom mu povedal, že mu má ukázať tie hry a keď mu ich ukázal a on následne si ich poprezeral a povydeľoval si hry, ktoré si chce zobrať. On bol vystrašený a reagoval, že tie hry si nemôže zobrať, lebo mu ich oco kúpil, na čo mu obžalovaný povedal „budz cicho bo ci prijebem“. Ruksak mal aj W., ale jeho si nepozeral, vie, že W. zmizla retiazka ešte pred tým, ale pri tom nebol. Keď si pozeral obžalovaný hry, W. akoby šepkal, že keď ich už mal v ruke že ich nevráti. On mu súhlas na pozeranie ruksaka nedal a potom sa to už nedalo neodsúhlasiť a ruksak mu ukazoval, lebo sa ho bál. Doplnil, že obžalovaný mu povedal, že si chce CD zobrať domov a že na druhý deň sa stretnú a že ich vráti a on s tým nesúhlasil, ale potom si to obžalovaný odsúhlasil sám, že si ich požičia. Keď si prezeral CD A. bola na streche budovy a presne si už nepamätá, ale zišla asi dole, keď pýtal obžalovaný hry, a to je asi všetko čo si pamätá. Potom šiel Patrik s ním na stanicu a A.N. K. ho sledovala a potom zavolala, že on tie hry išiel predať.

Súd prehral aj kamerový záznam so zachyteným výsluchom mladistvého, nakoľko tento si nepamätal na okolnosti a z tohto plynie, že potom čo si chceli urobiť fotky s W. P. A. a šli naspäť, prišiel k nim Róm a pýtal sa, čo majú v batohu, A. mala iba taštičku a potom Róm povedal, aby otvorili batohy a on otvoril ako prvý a Róm mu vybral z batoha všetky hry a keď si ich chcel poškodený zobrať naspäť povedal mu, že nech nesiaha, že mu doláme ruky a predtým mu povedal, že si ich obzrie, s čím nesúhlasil, ale Róm ich zobral. W. ani A. nič neukradol. Doplnil, že sa v kasárňach strašne bál. Svedok na hlavnom pojednávaní doplnil, že bratranec mal ruksak, ale sa mu zdá, že si ho v ten deň nepozrel a CD mu z jeho ruksaku vyberal on a dal ich obžalovanému, ktorý si ich popretriedoval.

Svedkyňa A. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že boli na zrúcanine nejakej budovy, kde si chceli urobiť nejaké fotky a ako z nej vychádzali bol tam obžalovaný aj s menšou skupinou menších detí. Pristúpil k nim a vrazil, že majú ukázať veci, kde keď sa ho svedkyňa opýtala na dôvod, im povedal, že či má im polámať ruky, že majú okamžite ukázať. B. začal ukazovať hry a playstation a začal sa ho vypytovať, či to funguje. Potom šiel k W., taktiež musel ukázať veci, prehrabal sa mu v ruksaku aj vo vreckách a zobral mu hodinky a aj retiazku, kde nie je si istá, či túto vrátil. Už si nepamätala presne, buď ju mal v ruksaku, vo vrecku alebo vo vrecku na nohaviciach a obžalovaný si ju vzal do ruky a povedal, že otestuje a testoval so zapaľovačom. Potom sa vrátil k B. a oni sa s W. skryli od budovy, čo si však už presne nepamätala a opäť chcel vidieť B. ruksak, B. ho prehrabal a on sa pozeral a zobral si potom asi 9 hier a povedal, že si ich ide domov pustiť a že zajtra o 3.00 hod. sa stretnú a že ich vráti. Oni neverili, ale B. trochu aj áno, lebo sa bál a aj oni boli vystrašení. Keď obžalovaný odišiel, neutekal, ale čo najrychlejšie sa snažil ísť. Potom šli ho chlapani hľadať a ona s deckami zostala sama a sa ich pýtala, že kam by mohol ísť, na čo jej povedali, že by mohol ísť do najbližšej záložne na vlakovú stanicu, kde ona potom tam išla a hľadala záložňu a akurát videla ako vychádza zo záložne a ako to tam dal a potom vytočila číslo 158 a snažila sa ho zdržať v budove a on jej začal hovoriť, že či ma ju zbiť, ruky polámať a také veci a potom prišli policajti a tiež aj W. P. B.. Svedkyňa doplnila, že prvýkrát boli pri B. a potom zašli do budovy a videli, že berie tie hry. Ona si s obžalovaným chcela urobiť fotku, ktorá sa jej nepodarila, aby mala nejaký dôkaz.

Pokiaľ z prehratého CD so zaznamenaným výsluchom maloletého svedka vyplynulo najprv, že potom, čo k nim prišiel Róm povedal W., aby ukázal čo má a ukázal na batoh, nechytal sa ho, iba vrazil W., aby ho otváral a ako prišli k poslednému vrecku mal tam zlatobronzovú retiazku, ktorú W. vybral a ten ju schmatol od W., že si ju nechá a keď sa opýtala Róma, prečo si ju chce nechať, povedal jej, aby bola ticho, lebo jej doláme ruky a potom bola na rade ona, ale on vrazil, že ženy neokrada, a potom bol na rade B., ktorý mu ukázal čo tam mal a potom sa vrátil k W. a všimol si, že má retiazku na krku a začal ju odopínať, na čo W. vrazil, že sa dáva ťažko dole, ale Róm ju odopol, ona ju chytila do ruky a povedala mu, že prečo berie, ale on začal byť agresívny, že jej doláme ruky, a tak pustila, lebo sa bála, a potom Róm začal páliť tu retiazku, že tak zistí, či je pravá a následne ju vrátil W., lebo zistil, že je fejková, a potom šiel Róm opäť k B. a oni s W. šli do budovy a B. opäť prehľadával batoh a W. sa vrátil k B. a Róm si prezeral CD, ktoré si zoberie a ktoré nie, a tak zobral asi 9 hier, na čo ona vyšla a spýtala sa ho, či má kde to hrať a Róm začal cúvať a povedal, že zajtra o 17.00 hod sa vráti s CD, svedkyňa uviedla, že si spomenula, že retiazku mal na krku a nepamätá, kde bola, keď obžalovaný odišiel, ale na krku nie a bola to retiazka a krížik a tiež si pamätá, že tam boli okolo 15.10 hod. a kým sa to všetko stalo bolo aj 17.00 hod. Svedkyňa doplnila, že celý čas bola pri nich a nebola iba vtedy, keď druhýkrát prehľadával B. ruksak

Súd oboznámil aj listinné dôkazy, z ktorých zistil nasledovné:

Bola oboznámená fotodokumentácia z obhliadky samotného miesta činu zachytávajúca topografiu miesta.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 23.8.2020 je zrejmé, že obžalovaný vydal retiazku zo žltého kovu s príveskom v tvare krížika, ktorú dobrovoľne vydal a táto následne bola vrátená do dispozície matky poškodeného - B. H..

Bola oboznámená aj záložná zmluva, nepodpísaná, uzavretá medzi veriteľom R. Ž. - žolík a obžalovaným ako záložným dlžníkom, v zmysle ktorej záložné právo zabezpečuje pohľadávku záložne s príslušenstvom od 23.8.2020 do 24.8.2020 a predmetom boli hry v hodnote 105,50.- Eur a v tejto súvislosti bola oboznámená aj zápisnica o vydaní veci, kedy N. F., kde zo spisu je zrejmé, že ide o pracovníčku záložne, vydala 9 hier.

Podľa potvrdenia ÚPSVaR Prešov obžalovaný bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie d 4.6.2017 do 20.4.2017.

Podľa správy FNsP J.A. Reimana Prešov obžalovaný nebol hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení a nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNsP J.A. Reimana Prešov.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce V., obžalovaný sa vracia z Anglicka domov len na krátke návštevy, neeviduujú problematické správanie zo strany obyvateľov obce, nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov má obžalovaný evidovaných okrem priestupkov na úseku dopravy aj priestupky podľa § 49 ods. 1a § 50 ods. priestupkového zákona.

Obžalovaný má v odpise registra trestov 5 záznamov, naposledy bol odsúdený rozhodnutím Maidstone Crown Court zo dňa 25.10.2018, sp.zn.: 18/1966/127125N za trestný čin nedovolené užívanie drog a ich zadováženie, držba, výroba alebo produkcia výlučne na vlastnú potrebu.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 5.1.2015, sp.zn.: 1T/165/2014 bol obžalovaný ml. A. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sčasti samostatne a sčasti ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom pri určení skúšobne doby 1 rok. Z registra plynie, že dňa 29.6.2016 mu bol nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu pre mladistvých a tento vykonal dňa 6.12.2016.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 3.3.2016, sp.zn.: 3T/5/2016 bol obžalovaný ml. A. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Tento vykonal dňa 12.7.2016.

Súd prehrá aj kamerový záznam zachytávajúci obžalovaného na železničnej stanici, kde obsah korešponduje s výpoveďou poškodených maloletých a tiež svedkyne A. K..

Na základe takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd uzavrel, že obžalovaný dňa 23.8.2019 v čase okolo 15.00 hod. žiadal maloletých poškodených, aby mu ukázali ruksaky s tým, že im poláme ruky ak tak neurobia, kde títo v strachu tak aj urobili a poškodenému W. H. odcudzil retiazku zo žltého kovu s krížikom a maloletému B. B. 9 CD na playstation 4, kde ku zraneniu osôb nedošlo a maloletému W. H. bola spôsobená škoda vo výške 1,- Eur a maloletému B. B. škoda vo výške 105,- Eur.

Obžalovaný V. A. poprel spáchanie skutku brániac sa, že hry si len požičal a chcel ich vrátiť a retiazka bola dar, aj chcel pôvodne za ňu zaplatiť, ale poškodený nechcel za ňu peniaze.

Obžalovaný je však usvedčovaný najmä výpoveďou poškodených B. B. P. W. H., ktorí popísali priebeh a okolnosti skutku vo vzťahu k nim obom ako aj samostatne a ten bezprostredne prerozprávali svojim mamám, a to J. B. P. B. H., keď v súhrne z ich výpovedí vyplynulo, že v strachu potom, čo im obžalovaný povedal, aby mu ukázali poškodení ich tašky, lebo im poláme ruky, mu B. B. podal hry a W. H. retiazku, kde túto následne dňa 23.8.2020 obžalovaný orgánom činným v trestnom konaní dobrovoľne vydal a predmetné hry boli vydané pracovníčkou záložne.

Obžalovaný je usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne A. K., ktorá takisto popísala správanie obžalovaného a samotný priebeh skutku, kde jej výpoveď korešponduje aj s výpoveďami poškodených v rozhodných skutočnostiach, kde, napriek rozporom vo výpovedi svedkov v chronológii, kde súd však prihliadal na vek maloletých svedkov a tiež charakter samotnej trestnej činnosti kladenej za vinu obžalovanému, potom to v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu, kde rozhodujúce je, že obžalovaný tým, že im hrozil, že poškodeným poláme ruky, títo mu vydali predmetné veci, pričom nie je podstatné v akom poradí vo vzťahu k poškodeným to urobil.

Súd neuveril obrane obžalovaného, že predmetné hry chcel vrátiť vzhľadom aj na rôzne verzie jeho vysvetlenia ohľadne návštevy záložne, kde navyše predmetné hry vydal. Rozporuplne vyznieva aj obrana obžalovaného vo vzťahu k retiazke patriacej W. H., pokiaľ sa bránil, že je dar a že poškodený nechcel zaň peniaze, lebo je nelogické, aby poškodený daroval svoju retiazku osobe, ktorú nepozná.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal pochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), kde v tomto prípade Trestný zákon kumulatívne chráni dva spoločenské záujmy, a to osobnú slobodu v zmysle slobodného rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť.

U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a je tu takisto preukázaná, aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom tohto trestného činu a teda v dôsledku konania obžalovaného t.j. tým, že hrozil bezprostredným použitím násillia na poškodených tým, že im uviedol, že im poláme ruky, došlo k odňatiu vecí z dispozície poškodených ako oprávnených osôb, nakoľko poškodení v strachu a pod tlakom hrozby v postate predmetné CD hry a retiazku vydali, čím sa ich zmocnil a s týmito vecami potom voľne nakladal. V tomto prípade naplnil obžalovaný svojim konaním aj kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože došlo k spáchaniu daného činu na chránenej osobe, nakoľko poškodenými boli osoby mladšie ako 18 rokov, čo bolo zrejmé vzhľadom aj na ich výzor, ktoré sa v zmysle § 127 ods. 1 Trestného zákona rozumejú dieťaťom a dieťa sa v zmysle § 139 ods. 4 Trestného zákona považuje chránenou osobou.

Teda súd uzavrel, že obžalovaný V. A. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona tá skutočnosť, že a už bol doposiaľ súdne trestaný.

Trestný zákon za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 umožňuje v jeho osobitnej časti uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 7až 12 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania, súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici, avšak zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného poriadku o 1/3 vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, čo predstavuje 8 rokov a 8 mesiacov, ktorý považoval za primeraný na uvedomenie si následkov konania zo strany obžalovaného. Pokiaľ ide o samotné zaradenie pre jeho výkon, z oboznámených rozsudkov ako aj odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný už bol vo výkone trestu, avšak tento vykonával ako mladistvý v ústave pre mladistvých, kde v oboch prípadoch sa jednalo o 3 mesiace a keďže s poukazom na § 121 ods. 1 Trestného poriadku sa dňom vykonania trestu neprevyšujúci jeden rok hľadá akoby nebol odsúdený, zaradzoval ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona neboli vzhľadom na zahľadenie odsúdenia splnené podmienky. Takýto trest uložený obžalovanému považoval na zabezpečenie účelu Trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie za dostatočný.

Súd zároveň odmietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obžaloby ako aj obhajoby, nakoľko ich považoval za nadbytočné, lebo pokiaľ ide o navrhnutý výsluch pracovníkov záložne, nie je rozhodujúce ako páchatel so zmocnenou vecou naloží a uloženie povinnosti svedkyni K. predložiť fotodokumentáciu tiež považoval za nadbytočnú s odkazom na jej výsluch, z ktorého vyplynulo, že sa nepodarilo predmetné snímky s obžalovaným vyhotoviť.

Rozhodnutie neobsahuje žiadny výrok o náhrade škody, nakoľko si ani jeden poškodený nárok na náhradu škody riadne a včas neuplatnil.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.